

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/93/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118211693
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1118211693.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára v spore žalobcov: 1./ C.. W.. I. D., nar. XX.XX.XXXX, B. Č.. X, B., 2./ J. D., nar. XX.XX.XXXX, B. Č.. X, B., zastúpená žalobcom 1./, proti žalovanému: Slovenská republika v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova č. 2, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcov 1./,2./ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 22C/41/2018-192 zo dňa 07. mája 2021 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalovaný nemá voči žalobcom 1./, 2./ nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len "súd prvej inštancie") napadnutým rozsudkom žalobu o náhradu škody a nemajetkovej ujmy zamietol; žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.
1.1. Vychádzal z tvrdenia žalobcov, že uznesením vyšetrovateľa zo dňa 06.12.2007 bolo voči žalobcovi 1./ vznesené obvinenie, proti ktorému žalobca 1./ podal sťažnosť. Krajská prokuratúra Bratislava uznesením zamietla uvedenú sťažnosť ako nedôvodnú. Dňa 02.04.2008 bola podaná žiadosť na vydanie príkazu na domovú prehliadku, ktorej cieľom bolo zaistiť počítače žalobcu 1./ Okresný súd Bratislava I dňa 07.04.2008 vydal príkaz na domovú prehliadku. Dňa 23.04.2008 v ranných hodinách došlo k domovej prehliadke u žalobcov, počas ktorej došlo ku krádeži 2 ks HD z počítačov a "únosu" žalobkyne 2./ vyšetrovateľmi PZ. Žalobcovia tvrdili, že dňa 23.04.2008 policajti demonštratívne pred ich susedmi obsadili ich rodinný dom, celý priebeh domovej prehliadky proti ich vôli natáčali kamerou, čím neoprávnene zasiahli do ich osobnostných práv, pričom sa im vyšetrovatelia vyhrážali a nepočkali ani na príchod ich advokáta. Uviedli, že v strachu, obave o život a zdravie ich maloletého syna a proti svojej vôli umožnili policajtom demontáž hard diskov z ich počítačov. Žalobkyňa 2./ bola podľa ich udania v tom čase na materskej dovolenke s maloletým synom, preto na ňu takéto konanie policajtov a domová prehliadka pôsobili obzvlášť depresívne, spôsobili jej psychické trápenie, stratila kojenecké mlieko. Ďalej uviedli, že žalobkyňa 2./ policajti odviezli na OO PZ Pezinok, pričom ju počas prevozu zastrážovali, nútili ju vypovedať proti žalobcovi 1./, čo odmietla, a odvtedy sa jej podlomilo zdravie a má problémy s rukami. Žalobca 1./ v žalobe tvrdil, že domová prehliadka bola podľa policajtov len výstrahou, aby s nimi žalobca 1./ začal spolupracovať, zároveň tvrdil, že policajti uviedli, že nebudú akceptovať jeho zhoršený zdravotný stav po vznesení obvinenia a riadili sa len záväznými pokynmi prokurátorky. Podľa žaloby boli hard disky vrátené žalobcom dňa 23.05.2008 s tvrdením, že sú nepoškodené, žalobca 1./ však mal za to, že boli vrátené v poškodenom stave, čo podľa neho dokazuje aj znalecký posudok č. 15/2014 vypracovaný znalcom Ing. Eduardom Jenčom, MBA. Ide o dôkaz nesprávneho úradného postupu, keďže znalec Ing. Paška na objednávku vyšetrovateľov falšoval podklady pre znalecký posudok č. 8/2007 a použil hard disky neodborne demontované počas domovej prehliadky, dokonca znalecké posudky vypracoval bez príkazu súdu. Žalobca 1./ si tak uplatnil voči žalovanému náhradu škody vo

výške 1 820,- €, ktorá predstavovala cenu za vypracovanie kontrolného znaleckého posudku znalcom Ing. Eduardom Jenčom. Dňa 24.04.2009 bola prokurátorkou Krajskej prokuratúry Bratislava podaná obžaloba proti žalobcovi 1./ Žalobca 1./ bol spod obžaloby oslobodený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/135/2015 z 21.04.2016, pretože skutok nebol trestným činom. Príkazom na domovú prehliadku a jej realizáciou dňa 23.04.2008 došlo k nesprávnemu úradnému postupu dozorovej prokurátorky a vyšetrovateľov PZ, k porušeniu práv žalobcov - nedotknuteľnosť obydlia, právo na pokojný rodinný život, na súkromie, k závažnému narušeniu psychiky žalobcov, ich rodinných vzťahov, bola znížená ich dôstojnosť a vážnosť, uvažovali o presťahovaní sa z obce Limbach, susedia sa na nich pozerali ako na zločincov, a to všetko s poukazom na výsledok trestného konania - oslobodenie žalobcu 1./ spod obžaloby. Vykonanie domovej prehliadky je nesprávny úradný postup podľa ustanovenia § 9 zákona č. 514/2003 Z. z..

1.2. Žalovaný vzniesol námietku premlčania. Žalobcovi 1./ bolo dňa 06.12.2007 uznesením vznesené obvinenie pre zločin podvodu v štádiu pokusu a zločin marenia spravodlivosti. Sťažnosť žalobcu 1./ zo dňa 17.12.2007 proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietla Krajská prokuratúra Bratislava uznesením zo dňa 3.3.2008 ako nedôvodnú. Následne opatrením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OTp 4/08 zo dňa 3.1.2008 bol žalobcovi 1./ ustanovený obhajca JUDr. Zoltán Alaxa, ktorý taktiež podal sťažnosť proti uzneseniu, avšak aj tá bola uznesením Krajskej prokuratúry Bratislava č. k. 1Kv 16/08-5 zo dňa 3.3.2008 zamietnutá ako nedôvodná. Žalobca 1./ bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 5T 52/2009 zo dňa 23.3.2015 uznaný vinným, daný rozsudok však bol zrušený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To 135/2015 zo dňa 21.4.2016 a žalobca 1./ bol spod obžaloby oslobodený. Oslobodzujúci rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.4.2016. Žalobcovia dňa 01.03.2017 podali na Generálnu prokuratúru SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá bola vybavená dňa 25.4.2017, žalobcom doručená dňa 24.05.2017, pričom žiadosti nebolo vyhovené. Žalovaný vzniesol námietku premlčania v plnom rozsahu, tvrdiac, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo žalobcovi 1./ doručené dňa 14.12.2007, preto 10-ročná objektívna premlčacia lehota vo vzťahu k uzneseniu o vznesení obvinenia uplynula dňa 14.6.2018 (10 rokov od 14.12.2007 je 14.12.2017 + 6 mesiacov podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. je 14.6.2018 a žaloba bola podaná na súd až 6.7.2018). Rovnako považoval za premlčaný aj nárok na náhradu škody/nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu - domovej prehliadky vykonanej dňa 23.4.2008, pričom uviedol, že pri uplatňovaní nároku na náhradu škody/nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu nie je podmienkou uplatnenia práva zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia - v tomto prípade doručenie (oznámenie) oslobodzujúceho rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2To 135/2015 zo dňa 21.4.2016, ale 3-ročná subjektívna premlčacia lehota podľa § 19 ods. 1 prvej vety zákona č. 514/2003 Z. z. plynie odo dňa, keď sa poškodený o škodu dozvedel. Žalovaný poukázal na to, že domová prehliadka bola vykonaná dňa 23.4.2008 a žalobca 1./ bezprostredne po tomto dátume na polícii, Krajskej prokuratúre Bratislava a aj na Okresnom súde Bratislava I namietal, že domová prehliadka bola vykonaná nezákonným spôsobom. Mal tak za to, že prípadné právo na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu (domovej prehliadky) si žalobcovia mohli uplatniť iba v rámci 10-ročnej premlčacej doby v subjektívnej 3-ročnej premlčacej lehote odo dňa, keď sa dozvedeli o škode.

1.3. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie svoje rozhodnutie oprel o ust. § 27b ods. 1; § 3 ods. 1 a 2; § 5 ods. 1 a 3; § 6 ods. 1 a 2; § 9 ods. 1 a 2; § 15 ods. 1; § 16 ods. 1; § 17 ods. 1 a 2; § 19 zákona č. 514/2003 Z.z. (účinného v znení zákona č. 215/2007 Z. z.) v dôsledku čoho konštatoval, že žalobcovia podali žalobu o náhradu škody a nemajetkovej ujmy titulom nesprávneho úradného postupu - vykonanej domovej prehliadky u žalobcu 1./ dňa 23.04.2008, a to v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Titul uplatneného nároku na náhradu škody je zrejмый, pričom z uvedeného titulu bola podaná aj žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. S poukazom na § 19 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Žalobcovia sa dozvedeli o nimi tvrdenej nemajetkovej ujme pri vykonaní domovej prehliadke, resp. bezprostredne po nej (bod 7.5. rozsudku). Keďže ustanovenie § 19 zákona č. 514/2003 Z. z. viaže objektívnu 10-ročnú premlčaciu dobu len na nezákonné rozhodnutie, súd prvej inštancie mal za to, že v danom prípade, pri uplatnení nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy titulom nesprávneho úradného postupu - domovej prehliadky, pri ktorej žalobcovia mali utrpieť nemajetkovú ujmu, bola námietka premlčania vznesená dôvodne, keďže domová prehliadka bola vykonaná dňa 23.04.2008 a žaloba bola podaná až dňa 06.07.2018, t.j. po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Námietka premlčania by bola vznesená dôvodne aj v prípade, keby sa žalobcovia boli domáhali nemajetkovej ujmy titulom ochrany osobnosti, pretože aj v tom prípade je premlčacia doba 3-ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý

raz. Súd v súvislosti s otázkou plynutia premlčacej doby v prípade namietania nesprávneho úradného postupu poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/3/2018 z 13.12.2018 (bod 19. a 22.), podľa ktorého "ZoZŠ obsahuje výslovnú úpravu oboch ním predpokladaných premlčacích dôb (subjektívnej trojročnej aj objektívnej desaťročnej) len u škôd spôsobených nezákonnými rozhodnutiami (§ 22 ods. 1 a 2 zákona č. 58/1969 Zb.) a okrem toho úpravu osobitných premlčacích dôb u škôd spôsobených rozhodnutiami o väzbe a treste, resp. aj u regresných nárokov (§§ 23 a 24 ZoZŠ), na škody spôsobené nesprávnym úradným postupom (o akú má ísť aj v prejednávanej veci) však možno vziať (bez ďalšieho) len tú časť rozhodnej úpravy, podľa ktorej právo na náhradu škody podľa tohto zákona sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode (§ 22 ods. 1 veta prvá ZoZŠ). Nemôže byť naplnená ani podmienka prekvenutia nedostatku úpravy objektívnej desaťročnej premlčacej doby u práva na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom analogickým použitím úpravy dopadajúcej na prípady zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Naopak, je tu namieste záver, podľa ktorého pri nárokoch na náhradu škody podľa zákona č. 58/1969 Zb., vyvodzovaných z nesprávneho úradného postupu, sa právo môže premlčať len uplynutím subjektívnej trojročnej premlčacej doby podľa § 22 ods. 1 vety prvej zákona, plynúcej odo dňa získania poškodeným vedomosti o škode (o tom, že už vznikla) a objektívna desaťročná premlčacia doba podľa § 22 ods. 2 zákona v tomto prípade neplynie."

1.4. Pokiaľ ide o žalobcom 1./ uplatnený nárok na náhradu škody vzniknutej zaplatením znalečného znalcovi Ing. Eduardovi Jenčovi, MBA, k úhrade vyúčtovanej sumy vo výške 1 820,- € došlo dňa 04.12.2014. Aj v tomto prípade súd zohľadnil námietku premlčania, keď preukázateľne k úhrade žalovanej sumy došlo dňa 04.12.2014, t.j. 3-ročná subjektívna premlčacia doba pri zohľadnení lehoty podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. (najviac 6 mesiacov) uplynula dňa 04.06.2018, t.j. pred podaním žaloby na súd. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobcovia doručili Generálnej prokuratúre SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 01.03.2017, pričom už dňa 24.05.2017 im bola doručená odpoveď na ich žiadosť. Z uvedeného vyplýva, že k prerokovaniu žiadosti došlo v lehote cca 3 mesiacov, preto žalobcom lehota neplynula len počas uvedeného obdobia od podania žiadosti o predbežné prerokovanie ich nároku do dňa doručenia odpovede príslušného orgánu. V tomto prípade, ak k úhrade žalovanej sumy došlo dňa 04.12.2014, 3-ročná premlčacia doba (pri zohľadnení cca 3 mesačnej lehoty, konkrétne 85 dní posudzovania žiadosti žalobcov o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody) uplynula dňa 27.02.2018, pričom žaloba bola podaná dňa 06.07.2018. V prípade, ak sa žalobca 1./ domáhal náhrady škody titulom nezákonného rozhodnutia, a to uznesenia o vznesení obvinenia, taktiež došlo k uplynutiu premlčacej doby, konkrétne 10-ročnej objektívnej premlčacej doby, a preto sa súd stotožnil s argumentáciou žalovaného. Hoci žalobca 1./ napadol pravosť svojho podpisu na doručení preukazujúcej doručenie mu uznesenia o vznesení obvinenia (bod 7.6 rozsudku), toto tvrdenie žalobcu 1./ zostalo nepreukázané, neuniesol bremeno tvrdenia ohľadom nepravosti jeho podpisu. Z doručení adresovanej žalobcovi 1./ (s predmetom: ČVS: PPZ-102/BPK-S-2007 Uzn. § 206/1 Tp z 6.12.2007 + poučenie o povinnej obhajobe) vyplýva, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo žalobcovi 1./ doručené dňa 14.12.2007, o čom svedčí aj podacia pečiatka "900 91 Limbach 14.12.2007".

1.5. Súd prvej inštancie sa tiež venoval otázke námietky premlčania pre jej rozpor s dobrými mravmi. Túto nemožno vyvodzovať z dôvodov, z ktorých je vyvodzovaný vznik uplatneného nároku, ale len z konkrétnych okolností, za ktorých bola námietka premlčania tohto nároku uplatnená, pričom tieto okolnosti by pritom museli byť naplnené v natoľko výnimočnej intenzite, aby bol odôvodnený tak významný zásah do princípu právnej istoty, akým je odopretie práva uplatniť námietku premlčania.

1.6. Súd prvej inštancie žalobu zamietol a z dôvodu hospodárnosti konania nepristúpil ani k vykonaniu dokazovania navrhnutého žalobcami (výsluch svedkov, či pripojenie vyšetrovacieho spisu), ani k preskúmaniu splnenia predpokladov potrebných na vznik zodpovednosti štátu za škodu.

1.7. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. s tým, že žalovaný bol v predmetnom konaní v plnom rozsahu úspešný z dôvodu zamietnutia žaloby. Keďže si však žalovaný neuplatnil nárok na náhradu trov konania a zo spisu mu žiadne trovy nevyplyvajú, súd rozhodol tak, že žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozsudok odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadli žalobcovia 1./,2./ namietajúc, že argumentácia súdu prvej inštancie o premlčaní uplatneného nároku márnym uplynutím trojročnej, ako aj desaťročnej lehoty je vo svetle okolností prípadu majúceho za následok ublíženie žalobcom na zdraví, ich poníženiu, prenasledovaniu, zásahu do práva na súkromie a pokojný rodinný život, únosu žalobkyňi, neprijateľná, nakoľko zločiny proti ľudskosti sú nepremlčateľné. Namietal, že uznesenie o vznesení obvinenia žalobcovi 1./ nebolo doposiaľ doručené účinné do vlastných rúk, keďže podpis na predmetnej doručení nie je vlastnoručným podpisom žalobcu 1./ Namietal, že vznesená námietka premlčania

žalovanou nie je dôvodná, zmysluplná, je v rozpore s dobrými mravmi, keďže žalobca 1./ bol oslobodený spod obžaloby. Z uvedených dôvodov navrhuje rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť súdu vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že vznesenie námietky premlčania nevykazovalo žiadne znaky, ktoré by čo i len naznačovali, že by mohlo ísť o konanie v rozpore s dobrými mravmi. V posudzovanom prípade si totiž žalobcovia sami spôsobili márne uplynutie premlčacej doby tým, že svoje nároky neuplatnili na súde včas. Súd prvej inštancie pri rozhodnutí vychádzal z riadne zisteného skutkového stavu a vec aj právne správne posúdil, rozsudok je aj riadne a dostatočne odôvodnený. Odkazuje na odôvodnenie rozsudku obsiahnuté v bodoch 13. až 17., s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Pokiaľ ide o námietku žalobcov, že uznesenie vznesení obvinenia nebolo žalobcovi 1./ riadne doručené, k tejto námietke sa žalovaný už podrobne vyjadril vo svojom podaní zo dňa 08.02.2019, na ktoré v celom rozsahu odkazuje a s ktorým sa stotožnil aj súd prvej inštancie. Navrhuje, by odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. Žalobcovia 1./,2./ v replike uviedli, že žalovaný zneužitím práva zosnoval prepád; následne únos žalobkyne 2./ a sfalšovanie znaleckého posudku, ktorým bolo vznesené obvinenie žalobcovi 1./ Brutálne vykonaná domová prehliadka s únosom žalobkyne 2./ mala negatívny dopad na zdravie žalobcov, čím došlo k ublíženiu na ich zdraví a bolo porušené ich právo. Uplatnená výška nemajetkovej ujmy je vo svetle okolností primeraná a spravodlivá.

5. Duplika zo strany žalovaného nebola podaná.

6. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov 1./,2./ nie je dôvodné.

7. Žalobcovia podali žalobu o náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vzniknutej zaplatením znalečného znalcovi Ing. Eduardovi Jenčovi a nemajetkovej ujmy; a to titulom nesprávneho úradného postupu - vykonanej domovej prehliadky u žalobcu 1./ dňa 23.04.2008, žalobu ktorú súd prvej inštancie na základe vznesenej námietky premlčania žalovaným zamietol, ktorému záveru nie je čo vytknúť. Súd prvej inštancie prijatý právny záver primerane vysvetlil a z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Súd prvej inštancie teda svoje rozhodnutie patričným spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2,3 C.s.p.) na ktoré odôvodnenie poukazuje aj odvolací súd a s ktorým sa s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. stotožňuje.

8. Opodstatnenosť odvolania žalobcovia založili v zásade na identických námietkach, akými sa bránili aj v konaní pred súdom prvej inštancie Tvrdili, že, „.....zverstvávajú proti ľudskosti riadené a (z)organizované Krajskou prokuratúrou v Bratislave....., majúce za následok porušenie ich základných práv chránených čl. 2, čl. 3, čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru, chránené čl. 46 ods. 1 a 3 Ústavy SR, čl. 36 ods. 1 a ods. 3 Listiny sú nepremlčateľné.....“, s tvrdením ktorým sa stotožniť nemožno, keďže uplatnenou žalobou sa žalobcovia domáhali peňažného plnenia; náhrady nemajetkovej ujmy v celkovej sume 30.000,-€ a náhrady škody v sume 1.820,-€ prísl., práva ktoré sú nepochybne právami majetkovej povahy, ktoré sa premlčujú, okolnosť ktorá vyplýva priamo z ust. § 19 zákona č. 514/2003 Z.z.. a v prípade náhrady nemajetkovej ujmy z ustálenej rozhodovacej praxe (pozri uznesenia NS SR z 17. 2. 2011, sp. zn. 5Cdo/265/2009; z 21.6.2018 sp. zn. 3Cdo/191/2017; z 27. 11 2012 sp. zn. 2Cdo/194/2011; z 30.11. 2009 sp.zn. 1Cdo/100/2009; z 1.11.2008 sp. zn. 2Cdo/278/2007).

7. Posúdenie otázky plynutia premlčacej doby pri nárokoch na náhradu škody vyvodzovaných z nesprávneho úradného postupu je judikatúrou vyriešená. Právo pri nárokoch na náhradu škody vyvodzovaných z nesprávneho úradného postupu, sa môže premlčať len uplynutím subjektívnej trojročnej premlčacej doby; objektívna desaťročná premlčacia doba v tomto prípade neplynie (pozri uznesenie NS SR z 13.12.2018 sp. zn. 3Cdo/3/2018, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, č. 3/2019 pod R 25/2019). Pre začiatok plynutia trojročnej subjektívnej premlčacej doby pri uplatnení práva na náhradu škody titulom nesprávneho úradného postupu je rozhodujúci okamih, kedy sa poškodený dozvedel o škode. Poškodený sa dozvie o škode vtedy, ak sú mu známe skutkové okolnosti, z ktorých možno zistiť vznik škody (v predpokladanej výške) zakladajúcej jej uplatnenie, preto nie je určujúce, či napríklad (ne)správnosť úradného postupu bola v inom konaní zisťovaná, prípadne vzniknuté následky mohli byť v takom konaní reparačné a či výsledky takéhoto konania (jeho právne závery) boli poškodenému známe; v uvedenom okamihu teda nemusí byť daná (napr. z rozhodnutia súdu vyplývajúca) nespochybniteľná istota poškodeného o zodpovednosti povinného subjektu (pozri uznesenie NS SR z 20.03.2012, sp. zn. 5MCdo/13/2010).

8. Vychádzajúc z konštantnej judikatúry, správne súd prvej inštancie uzavrel, že domová prehliadka bola vykonaná dňa 23.04.2008. A ak bola žaloba podaná na súd dňa 06.07.2018, t.j. po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, bola podaná oneskorene. Správne bola posúdená súdom prvej inštancie aj otázka premlčania nároku náhrady škody z titulu vyplatenia znalečného, nárok ktorý žalobcovia v odvolaní osobitne nezodpovedali. Samotná skutočnosť, že žalobcovia sa nestotožňujú s právnymi závermi súdu prvej inštancie o premlčaní nároku, nemôže viesť k záveru o ich zjavnej neodôvodnenosti a neznamená ani oprávnenie odvolacieho súdu nahradiť správne právne názory súdu prvej inštancie ich vlastnými, len preto, že nezodpovedajú predstavám žalobcov o tom, ako má súd vo veci rozhodnúť, keď súd prvej inštancie sa neodchýlil od znenia príslušných ustanovení § 19 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci pojednávajúcich o premlčaní práva na náhradu škody a ani nepoprel ich účel a význam.

9. Žalobcovia namietajú, že žalovaným vznesená námietka premlčania je v rozpore s dobrými mravmi.

9.1. Súd prvej inštancie sa pri námietke vznesenej žalobcami dôsledne pridržiaval ustálenej judikatúry a správne postupoval, keď považoval námietku žalobcov za nedôvodnú, so záverom ktorým sa odvolací súd plne stotožňuje. Nemožno opodstatnene vznesenú námietku premlčania považovať za konanie, ktoré by zakladalo konanie v rozpore s dobrými mravmi, keďže inštitút premlčania je zákonným inštitútom a prispieva k právnej istote v právnych vzťahoch. Znak konania vykazujúce priamy úmysel poškodiť druhú stranu konania je potrebné vyvodzovať z tých okolností, za ktorých bola námietka premlčania tohto nároku uplatnená a nie z okolností a dôvodov, z ktorých je vznik uplatňovaného nároku odvodzovaný, t.j. rozhodujúce a určujúce pre odopretie účinkov námietky premlčania sú okolnosti, ktoré existovali v čase uplatnenia námietky premlčania, tak ako správne konštatoval súd prvej inštancie. Tieto okolnosti musia byť naplnené v natoľko výnimočnej intenzite, aby bol odôvodnený tak významný zásah do právnej istoty, akým je neumožnenie práva uplatniť námietku premlčania, čo v prejednávanej veci splnené nebolo. V danej veci neboli zistené žiadne výnimočné okolnosti, ktoré by svedčili o zneužití práva vzniesť námietku premlčania žalovaným. Rovnako neboli zistené, ani žiadne objektívne príčiny, ktoré by bránili žalobcom uplatniť nárok na náhradu škody proti žalovanému včas.

9.2. Odvolací súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 8. 11. 2011, sp. zn. 1Sžr/38/2011), pretože neznalosť práva škodí každému (Ignorantia iuris cuique nocet). Vychádzajúc z uvedeného, je plne prijateľná obrana žalovaného, že ..“žalobcovia sami spôsobili márne uplynutie premlčacej doby tým, že svoje nároky neuplatnili na súde včas.“

10. Rovnako ani nedoručenie uznesenia o vznesení obvinenia nie je dôvodom spôsobilým na zmenu odvolaním napadnutého rozsudku. Argumentácia žalovaného, ako aj záver súdu prvej inštancie o tom, že doručka je aj v trestnom konaní verejnou listinou a údaje na doručke sa považujú za pravdivé, pokiaľ nie je dokázaný opak sú plne súladné. Z poštovej doručky vyplýva, že predmetné uznesenie bolo žalobcovi 1./ zasielané na adresu jeho trvalého pobytu, na ktorej sa aj zdržiaval, ako doporučená zásielka do vlastných rúk žalobca 1./ prevzal dňa 14.12.2007 (pozri bod 7.6. napadnutého rozsudku). Pokiaľ žalobcovia svoje tvrdenie o tom, že podpis na doručke nie je pravý, ničím nepreukázali a v tej súvislosti ani navrhli vykonať žiadne dôkazy, súd prvej inštancie ani nemohol postupovať inak, ako tak, že skonštatoval neunesenie dôkazného bremena na strane žalobcov.

11. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. vrátane výroku o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil.

12. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalobcov nevyhovел a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mal žalovaný v odvolacom konaní plný úspech a vznikol mu voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018). Vzhľadom na uvedené, keďže z obsahu vyplýva, že žalovanému aj vzhľadom na jeho postavenie v konaní trovy nevznikli, rozhodol odvolací súd tak, že žalovaný nemá voči žalobcom 1./,2./ nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. nebude potrebné súdom prvej inštancie rozhodnúť samostatným uznesením.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého inštancie,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého inštancie,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého inštancie (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§432 ods.2 C.s.p.).